

Dospevši v košati gozd posedemo v senco zelenih bukev. V tihi hosti nismo čuli in videli nikakoršne živali, razen kakega jastreba, kateri se je po zračni visočini z razpetimi peroti, prežeč na svoj rop, z ostrim očesom v tla oziral, ali kakovo malo ptičico, ktera se je glasila s svojim radostnim petjem, zapuščena v zaraščeni goščavi.

Zlato solnce je jelo nas zapuščati in zadnji žar v gore vpirati, ko pridemo pod velikanski Snežnik. Tukaj si izvolimo prenočevanje; zakurili smo velik ogenj, ki nam je mili tovarš bil v mrzli noči. Sedé okoli ognja si pripravimo potrebno večerjo. Potem si oskrbimo spalnice. Trde kamne smo si deli namesti blazin pod glavo in z jelkovimi vejami se odeli. Tako smo nekoliko zadremali.

Po polnoči pride neki ovčar do nas in nas zbudi ter se nam ponudi za voditelja na goro. On s svetilnico naprej, mi s palicami v rokah drug za drugim korajmo za njim. Tako počasi pridemo pod glavo strmega sivca. Po kratkem oddihu plezamo naprej, in ob zori smo mu na vrhu.

Al bridka žalost nas, popred tako vesele, tū potare. Široko morje, daljne gore, sloveča mesta — vse nam je skrila gosta megla. Ves naš up velikanskega obzora splaval je — po megli. Druzega nismo videli na vrhu kot zapisana imena nekterih oseb, ki so malo tednov pred bili tukaj, ki pa nam niso povedale, ali so tudi tako nesrečne bile kakor mi. Tudi mi smo položili na to mesto steklenico z lističi, na kterih so bila zapisana naša imena, in se poslovimo od Snežnika, na čegar spomin vzamemo nekoliko črvivega snega in zalih snežnikovih cvetic. Nazaj gredé pa nas je pral dež do dobrega. V neki ovčarski koči, kjer so sir delali, smo se okrepčali z dobrim mlekom in enmalo osušili. Al pol posušene nas je namočil zopet dež. Ko dospemo sopet do domačega hriba, svojim oznanimo prihod s puškinim strelom; v tem trenutku pa zaslišimo „Sokolove“ rogove, kterih glas se je odmeval po celem trgu, in izklical domá ostale naše tovarše in druge domačine, kteri so nam nasproti prihiteli in nam radostni klicali „na zdravje!“

Kdor na visoko goro gré, zmirom v loterijo stavi: ali mu bode na vrhuncu nebo milo ali ne. Mi jo to pot nismo zadeli, al kar danes ni bilo, hoče biti drugi pot, ako dá sreča „Sokolska“.

J. „Sokol“ v modri srajci.

Jugoslavenstvo.

* *Vienac gorskog i pitomog cvieta* — se zove hrvaško-srbska pjesmarica, ktero je vredil J. Avg. Kaznačić in v Dubrovniku in založila tiskarna Drag. Pretner-a; cena jej je 60 krajc.

Zbirka ta je res venec krasnih jugoslavenskih liričnih národnih in umetnih pesem, ki so v lični knjigi v „Vienac“ spletene po narodni poslovice: „cvietak k cvietku, vienac je“. Priporočamo zato „Vienac“ živo našim Slovencem; kdor si ga omisli, gotovo se bode radoval nad lepimi cvetkami.

* *Propoviedi O. Arkangjela Kalića Dubrovčanina*, priredio za tisak Kan Stj. Skurla. Prvoga dijela 2. svezak — je ravnokar tudi v Drag. Pretnerovi tiskarni v Dubrovniku prišel na svetlo. — Prav toplo moremo našim duhovnikom priporočati Kalićeve „propoviedi“ (pridige). Tudi mi pritrjujemo, kar zagrebški „Katol. List“ piše, da naša častita duhovščina je bila dozdej večidel prisiljena „pribavljati si skoro samo njemačke propovjedi“; al to je pogostoma nosilo slab plod, kajti Nemec ni Slovenec, in kar onemu je po godu, ni zmirom za tega dobro. V propoviedih Kalića (Dubrovčana iz reda sv. Dominika) najde slovenski pridigar

polno zdrave, našemu narodu prijetne duševne hrane; njegova beseda je jederna, pa se tudi odlikuje z živahnostjo in lepoto narodnega jezika.

* „Vrebac“ (vrabec) se zove humoristično-satirični list, ki izhaja v Zagrebu, izviren tudi o tem, da donša vselej kak nemšk članek.

Mnogovrstne novice.

* *Repatico ali repato zvezdo (komêta)* so nam učeni zvezdogledi napovedali na prihodnji pondeljek, to je, na 12. dan tega meseca. Upati smemo, da Vsegamogočni je tudi tej zvezdi odkazal pot tako, da ne bode trčnila z našo zemljo skupaj, ker jej ne pride tako blizo. Norčevati se pa vendar ni o takih natornih prikaznih ali nevedne ljudi strašiti ž njimi, kakor to kaže neki nagan kmet na Moravskem, o katerem časniki pripovedujejo, da že več časa dohaja iz Bistrice v mesto Brno in na svoje posestvo jemlje denarja na posodo. Mestjanu, kteremu se je čudno zdelo, da kmet v eno mer zahaja po denar, ga naposled vendar vpraša, kaj da misli, da tako zadolžuje posestvo? „E — mu odgovori — 12. avgusta pride repata zvezda in takrat bode svetá konec; do tistihmal pa sem že preskrbljen!“ — Repatic je silno veliko, morebiti jih je na milijone; le včasih in za kratek čas pridejo nektare tako blizo zemlji naši, da se vidijo, potem pa gredó svojo pot in se zgubijo sopet v neizmernih prostorih nebá. Dozdaj, kar zvezdogledi opazujejo vse na tanko, kar se na nebu godí, so zapazili že nad 400 repatic, ki so se videle na zemlji. Ni skoro leta, da ne bi oni videli ktere, al mi vidimo le take s prostim očesom, ki zemlji pridejo bliže. Angležu Newtonu gré čast, da je bil prvi, ki je te prikazni prav opazoval in druge zvezdoglede računati učil, da se zdaj na tanko vé dan (prav za prav noč), kedaj da repatica postane vidna. In tako se vé, da ona repatica, ki se je prikazala takrat, ko je bil vesoljni potop, in se zato „repatica vesoljnega potopa“ ali Whistonov komet imenuje, pride sopet leta 2258; ona potrebuje 573 let za svoj krogoték.

* *Da človek more leteti po zraku kakor tič*, je ameriški inženir Dukam iznašel posebno pripravo: žakelj poln gaza s 4 svilnatimi perutnicami; kdor hoče leteti, si naveže dve na nogi, dve na roki, in hajd po zraku! „Glas“ žaljivo pravi, da je inženir že poskusil to pripravo in da laški minister Lanza mu je hitro dal pisati, naj precej v Rim pride ž njo, ker želi sfrljati iz Kvirinala — v Vatikan.

* *Koliko je državi nesel kolek (štampel) v prvih kvartih tega leta*, kaže vladni časnik „Austria“ tako-le: Ves dohodek kolka je znesel 3 milijone in 630.908 gld., tedaj za 259.869 gold. več kakor prve kvatre lanskega leta. Ta kolkni znesek se je razdelil na kolkne (štampeljske) marke s 3 milijoni in 309.767 gold., na kvarte za igre z 43.834 gold., na koledarje z 5864 gold., za časnike z 213.837 gold., za naznana z 8314 gold., za promesine liste 9885 gold. in za menične blankete 39.348 gold.

Dopisi.

Iz Ruskega 16/11. julija. — 7 — (Dalje.) — V poslednjem desetletji se je dovršil v Rusiji velik boj, kteri menda ni znan Slovencem. Krví se sicer ni prelilo nič v tem boji; tekla je samo po žilah, ploda njegovega pa je vsak poštenjak prav vesel, in konec njegov je tudi srečen, kajti ne ta ne uni nasprotnik ni podavljen, premaganec in zmagovalec zdaj kot dobra sosedá obdelujeta ono polje, na kterem sta se bojevala — boj je bil na muzikalnem polji. Na kratko tedaj omeniti njegove zgodovine morda ne bo od več. V jeseni 1859. leta se